

“मीठे बच्चे- बाबा आउनु भएको छ कलियुगको महफिलमा (सभामा), यो धेरै ठूलो महफिल हो, यस महफिलमा तिमी पुतलीहरू महाज्योतिमा स्वाहा भएर पावन बन्छौ।”

प्रश्न:- यदि बच्चाहरूको पुरुषार्थ अहिलेसम्म पनि कमिलाको चाल जस्तो छ भने त्यसको कारण के हो?

उत्तर:- कतिपय बच्चाहरूको रिसाउने बानी हुन्छ, बाबा सँग रिसाएर पढाइ छोडिदिए भने मायाले नाक-कानमा समात्छ त्यसैले पुरुषार्थ अगाडि बढ्दैन। सुस्तको सुस्त नै रहन्छन्। बच्चाहरूलाई मुरलीधर बन्ने सोख हुनु पर्छ। सुनेर अरूलाई सुनाउनुछ। रिजल्ट दिनु पर्छ। जो बच्चाहरूले मुरली छुटाउँछन्, जसले पढाइको कदर गर्दैनन्, ती कहिल्यै पनि भाग्यशाली बन्दैनन्।

गीत:- महफिल में जल उठी शमा.....

ओम् शान्ति। परमपिता परमात्मा शिवलाई शमा (महाज्योति) पनि भन्दछन्। नाम धेरै राखिदिन्छन्, त्यसैले मनुष्यहरू अल्मलिन्छन्। आत्मा पनि ज्योतिस्वरूप छ। अहिले तिमी जागती ज्योति बनिरहेका छौ। महाज्योति आउनु भएको छ। यो महफिल त धेरै ठूलो छ। कोही त आएर बाबाको बन्छन्। बाबाको बनेर जीवन छँदै स्वाहा हुन्छन्। देह-अभिमान छोड्यो अर्थात् आफू मरेपछि दुनियाँ नै मर्न्यो। तिमी को हो? आत्मा। आत्माले शरीरलाई छोडिदिन्छ। त्यसैले सारा दुनियाँ उनीहरूको लागि मरे बराबर हुन्छ। अहिले बाबा पनि भन्नुहुन्छ- आफूलाई आत्मा सम्झ। हामी त बाबाका हौं। शरीरको भान मेटाइदिनु छ। मनुष्य मर्न्यो भने देह सहित सबै कुरा बिर्सिन्छ। सम्झन्छन् शरीर छोड्यो अर्थात् नाता टुट्यो। शरीरको साथ नै नाता हुन्छ। तिमी शरीरमा हुँदा हुँदै अशरीरी रहन्छौ किनभने अब तिम्रो नाता बाबा सँग जुटेको छ। तिमीलाई राजयोग सिकाउनको लागि बाबाले पनि शरीर धारणा गर्नु भएको छ। महफिलमा आउनु भएको छ। तिमीहरू मध्ये पनि कसैले पूरा जान्दछन् भने कसैले अधुरो, कसैले त केही पनि जान्दैनन्। बाबा भन्नुहुन्छ- म यस सृष्टिमा आएको छु। यो कुरा मनुष्यहरूले नै बुझ्दछन्। भक्तहरूले जान्दछन् शिवजयन्ती पनि हुन्छ। शिव हुनुहुन्छ परमपिता परमात्मा, सबै आत्माहरूको बाबा। उहाँ अवश्य आउनुहुन्छ, मन्दिर पनि छन्। मन्दिर त धेरै बन्छन्। जस्तै क्राइस्ट त एक थिए, उनका यादगारमा जड चित्र कति धेरै बनाएका छन्। उहाँ पनि परमपिता परमात्मा हुनुहुन्छ, जसलाई पतित-पावन भनिन्छ, उहाँका मन्दिर छन्।

यो हो अहिले पतित दुनियाँको महफिल, फेरि हुन्छ पावन दुनियाँको महफिल। पावन दुनियाँमा त उहाँ आउनु हुन्छ। पावन दुनियाँको महफिल धेरै सानो हुन्छ एवं सुखी हुन्छन्, त्यसैले त्यहाँ आउन आवश्यकता नै पर्दैन। आउनु पर्ने हुन्छ ठूलो महफिलमा। उहाँको नाम नै हो पतित-पावन। यो हो पतित दुनियाँ, फेरि पावन दुनियाँ पनि छ। त्यस नयाँ दुनियाँमा अवश्य पनि थोरै हुन्छन्। तिमी बच्चाहरूले नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार सच्चा सच्चा सेवा गर्छौ। सच्चा सेवाको प्रमाण पनि देखिन्छ। बाबा महफिलमा आउनु भएको छ। उहाँ हुनुहुन्छ पतितलाई पावन बनाउनेवाला। भनिन्छ चैरिटी बिगिन्स एट होम (परिवर्तन आफैँबाट सुरु गर्नु पर्छ)। भारत अविनाशी बाबाको अविनाशी जन्म-भूमि हो। मनुष्यहरूले बिर्सिएका छन्- शिवबाबा कहिले आउनु भएको थियो? उहाँलाई नै पतित-पावन भनिन्छ। आउनु पनि हुन्छ पतित शरीरमा। उहाँको महिमा

कति महान् छ- शिवाय नमः। तिम्रो महिमा पनि अपरम्पार छ। बैकुण्ठको कसरी स्थापना गरिन्छ, जुन बैकुण्ठको महिमा पनि अपरम्पार छ। तिमी बच्चाहरूले नै यो जान्दछौ, अनि यस्तो बैकुण्ठमा जानको लागि पुरुषार्थ गर्छौ। तर तिम्रो पुरुषार्थ धेरै सुस्त कमिलाको चाल जस्तो छ।

मायाले जसलाई पनि कानबाट, नाकबाट समातिरहन्छ। कसैलाई पनि छोड्दैन। सोच्दछन् पनि यस्तो शिवबाबालाई निरन्तर याद गरौं। जसरी पत्नीले पतिलाई कति याद गर्छन्, यहाँ त पतिहरूको पनि पति हुनुहुन्छ, बाबा हुनुहुन्छ। यस्तो बाबालाई कति याद गर्नु पर्छ, कति महिमा गाउनुपर्ला! गीत आदिमा पनि शिवबाबाको कति महिमा गर्छन्। तेरी महिमा अपरम अपार है...। यति महिमा किन गरिन्छ, केही कारण त होला नि। तिमीलाई थाहा छ- बाबाले नै सृष्टिलाई स्वर्ग बनाउनुहुन्छ। कति उच्च बनाउनुहुन्छ। रावणले फेरि नीच बनाइदिन्छ। बाबा आएर सुखी बनाउनुहुन्छ। नर्क (दोजक) बाट स्वर्ग (बहिस्त) बनाइदिनुहुन्छ। यस्तो बाबालाई कसैले जान्दैनन्। पतित त सारा दुनियाँ छ। हुन त अशोका होटलको सुख आदि छ फेरि पनि यी सबै त अल्पकालको लागि हो। यो हो मृगतृष्णा समान राज्य। पाईको (रत्तिभर) पनि यसमा सुख छैन, दुःखै दुःख छ। सत्ययुगमा राजा-रानी तथा प्रजा कति सुखी रहन्छन्। अहिले त कति दुःखी छन्। कति घुस खान्छन्, कति पाप आदि गर्छन्। भारतवर्ष दैवी सम्प्रदाय थियो। भारतवर्षको महिमा जबरदस्त छ, जो अहिले तिमीले जानेका छौ। भगवानको महिमा गाउँछन्। याद गर्छन् तर जान्दैनन्। अरे, भगवान् भन्दछौ भने भगवानको पूरा नाम पनि त चाहियो नि। उहाँको नाम हो शिव। सारा महिमा उहाँको छ। मनुष्यले उहाँको नाम, रूप, देश, काललाई जान्दैनन्। भन्दछन्- उहाँको नाम, रूप छैन। भन्छन् पनि परमपिता परमात्मा परमधाममा रहनु हुन्छ। नाम, रूप, देश पनि बताउँछन्, तर देह-अभिमान भएका हुनाले उहाँलाई याद गर्दैनन्। याद गरे पनि विना समझ। गाउँछन् तिमी माता-पिता....। तिमीले बुझाउन सक्छौ- लौकिक माता-पिता त हुनुहुन्छ हैन, फेरि यी कुन माता-पिता हुन्? पिताले कसरी सृष्टिको रचना गर्नुहुन्छ, कसरी मुख वंशावली रचना गरेर उनीहरूलाई राज्य-भाग्य दिनुहुन्छ- त्यो त तिमीले नै जान्दछौ, अरू कसैले जान्दैनन्। तिमीहरूमा पनि नम्बरवार छन्। तिमी सम्झन्छौ शिवबाबा ब्रह्मा तनमा आएर पढाउनुहुन्छ। शिवबाबाको यति धेरै महिमा छ। ब्रह्माद्वारा राजयोग सिकाएर हामीलाई वैकुण्ठको मालिक बनाउनु हुन्छ। अवश्य पनि ब्रह्मा-सरस्वती सबैभन्दा पहिला गएर लक्ष्मी-नारायण बन्छन्। जगत् अम्बा एवं जगत् पिता बसेका छन्। उनीहरू नै विश्वको मालिक बन्छन्। उनको साथमा कुमार-कुमारीहरू पनि छन्। यो दिलवाडा मन्दिर कति राम्रो बनाइएको छ। यी मन्दिर आदि त पहिला नै बनेका हुन्। अहिले हामीले तुलना गर्छौं। हाम्रै यादगारका सबै यी मन्दिर हुन्।

यो शिवाय नमः गीत त अवश्य राख्नु पर्छ। दुई-चार गीत फस्टक्लास राख्नु पर्छ। यी बाबाले आफ्नो अनुभव बताउँछन्- दिल हुन्छ बाबाको यादमा रहेर खाऊँ तर बिसिहाल्छु। उहाँले त भन्नुहुन्छ म अभोक्ता हुँ। उहाँलाई यो राम्रो छ या नराम्रो छ, यस्तो आउँदैन। बाबा भन्नुहुन्छ- म आउँछु नै तिमी बच्चाहरूलाई पतितबाट पावन बनाउनको लागि किन भने रावणले तिमीहरूमाथि विजय प्राप्त गरेको छ। अहिले फेरि त्यसमाथि विजय प्राप्त गर्नु छ। रावणले तिमीलाई कौडी जस्तो बनाएर कङ्गाल बनाइदिन्छ। भारत अहिले गरिब बनेको छ। फेरि तिमीलाई धनवान बनाउँछु। गरिब बुद्धि मनुष्य नै बन्छ। त्यसैले यो शिवाय नमः को गीत धेरै राम्रो छ, नम्बरवन महिमा उहाँको छ। त्यसपछि भारतको पनि महिमा छ। वन्दरफुल भारत थियो।

२०७५ श्रावण २४ बिहीबार ९-०८-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन

स्वर्ग थियो भनेर गायन त गर्छन् नि। हीरा-जुहारतका महल थिए। फेरि ती कहाँ गए? मायाको प्रवेशता कसरी भयो? सत्ययुगमा देवी-देवताहरू धर्म श्रेष्ठ, कर्म श्रेष्ठ थिए। भ्रष्ट कर्म गराउनेवाला माया त्यहाँ हुँदैन। यहाँको पुरुषार्थको प्रारब्ध तिमीले पाउँछौ। तिमीलाई कुनै दुःख हुने कुरै हुँदैन। पाप गर्न आवश्यकता नै पर्दैन। यहाँ त पैसाको लागि कति पाप गर्छन्। त्यहाँ त धेरै धन हुन्छ। बेहदको राजाई हो नि। गायन गरिन्छ भारत दैवी राजस्थान थियो। जब दैवी राजस्थान थियो तब देवी-देवताहरूको धर्म श्रेष्ठ थियो। बाबा आएर श्रेष्ठ देवी-देवता धर्मको स्थापना गरिरहनु भएको छ। तिमीलाई थाहा छ— हामी श्रेष्ठ बनिरहेका छौं, त्यसैले कुनै पापको काम गर्नु छैन। डर हुनु पर्छ। राम्रा-राम्रा बच्चाहरूलाई मायाले नाकमा समातेर पाप गराइदिन्छ। अहिले तिमीलाई थाहा छ— महफिलमा बाबा आउनु भएको छ, कसरी मुख वंशावली बनाएर उनीहरूलाई श्रेष्ठ बनाउनुहुन्छ। अवश्य पनि शरीरलाई त लोनमा (ऋण) लिनु पर्छ। भन्नुहुन्छ, म साधारण तनमा आउँछु। यिनले आफ्नो जन्मका बारेमा जान्दैनन्, मैले बताउँछु। यिनको नाम ब्रह्मा राखिदिएको छु। ब्रह्मामा नै म प्रवेश गर्छु किनभने ब्रह्माद्वारा नै स्थापना गर्नु छ। बौद्धी, इस्लामी वा सिक्खमा कहाँ प्रवेश गर्छु र! बाबा भन्नुहुन्छ— मलाई त्यसै तनमा प्रवेश गर्नुछ, जो सबैभन्दा पहिला सूर्यवंशी श्री नारायण थिए फेरि उनैलाई बनाउँछु। यिनले आफ्नो जन्मका बारेमा जान्दैनन्। यो हो ज्ञानकाण्ड। ज्ञान बाबाले नै दिनुहुन्छ। फेरि त्यहाँ भक्तिको नाम-निशानै हुँदैन। ज्ञानमार्ग, भक्तिमार्ग भनिन्छ। आधाकल्प भक्तिकाण्ड आधाकल्प ज्ञानकाण्ड चल्यो। यो पनि ड्रामामा निश्चित छ। पतित बन्नु नै छ। बच्चाहरूलाई राम्रा-राम्रा रहस्यहरू सम्झाइन्छ। गायन पनि गरिन्छ— भगवान् आएर भक्तलाई साथ लैजानुहुन्छ। परमपिता परमात्मालाई याद गर्छन्— बाबा आउनुहोस् आएर माया रूपी जंजीरबाट छुटाउनुहोस्, हामीलाई मुक्त गर्नुहोस्। जति पनि मित्र-सम्बन्धी आदि छन् सबलाई मुक्त गर्नुहुन्छ। फेरि त्यहाँ दैवी माता-पिता मिल्छन्। तिमी देवी-देवता बन्छौ। तिम्रो आत्मा पनि पवित्र बन्छ। अहिले तिम्रो आत्मा पतित बनेको छ फेरि पावन बन्छ। अनेक प्रकारका चित्र छन्, जसको वृत्तान्त (अक्यूपेशन) केही पनि छैन, जसरी खेलौनाहरूको पूजा गर्छन्। म कुनै गुडिया (खेलौना) होइन, म त हुँ नै निराकार। गुडिया त मनुष्य हुन्। म बन्दिनै। मलाई निराकार नै भन्दछन्। तिमी गुडियाहरू अहिले धेरै दुःखी छौ, वैकुण्ठमा तिमी धेरै सुखी थियौ। सुखको महिमा अपरम्पार छ। तर बच्चाहरूले घरी-घरी भुल्छन्, रिसाउँछन्। ब्राह्मणीहरू सँग पनि धेरै रिसाउँछन्। रिसाएर वर्सा लिनै छोडिदिन्छन्। अरे, तिमीले वर्सा बाबाबाट लिनु छ नि! यो हो अविनाशी ज्ञान रत्न, पढाइ हो। बाबाले धेरै सहज सम्झाउनु भएको छ। यदि तिमी आउन सक्दैनौ भने पनि ठिकै छ, मुरली त मगाएर पढ्न सक्छौ। यसमा नोक्सानको कुनै कुरा छैन। बाँकी हो, पुरुषार्थ गरेर सेवाको सबुत दिनु छ। सेवाको सबुत नै छैन भने मुरली पठाएर के गर्ने? मुरली पढिन्छ धारणा गर्नको लागि। यदि एक कानबाट सुनेर अर्को कानबाट निकालिदिने हो भने फेरि के गर्न सकिन्छ? बाबालाई यादै गर्दैनन्। कसैले पाप गर्छ भने बुद्धिको ताला बन्द हुन्छ। बाबाले केही पनि गर्नुहुन्छ। बाबाले त सम्झाउनुहुन्छ— तिमी धेरै मीठो बन्नु पर्छ, कसैलाई दुःखी नबनाऊ। अन्त्यमा तिमी बच्चा धेरै मीठो बाबा जस्तै बन्छौ। पुरुषार्थ गर्नु छ। दिल सँग सोध्नु छ— कसैलाई दुःख त दिइने? म सँग कोही रिसाएका त छैनन्? किनभने बाहिरका त धेरै रिसाउँछन्।

तिमी ब्राह्मण कुल भूषणहरूले अवश्य दिनहुँ मुरली सुन्नु पर्छ। मुरली नसुनेमा धारणा कसरी हुन्छ? मुरली सुन्दैन भने अवश्य सम्झ— त्यो भाग्यशाली होइन। मुरली कहिल्यै पनि छोड्नु हुँदैन। ब्राह्मणीहरूलाई पनि

२०७५ श्रावण २४ बिहीबार ९-०८-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन

मुरली शिवबाबाबाट मिल्छ नि। उहाँ सँग सम्बन्ध (कनेक्सन) राख्नु छ। डायरेक्ट मुरली त पठाइन्छ तर फेरि आफू समान पनि बनाएर देखाऊ। बाबालाई याद गरिराख। बाबाको याद अरूलाई पनि गराइराख। समाचार दियौ भने थाहा हुन्छ। नत्र बाबाको सेवा गरिरहेका छौ भनेर कसरी सम्झने? सबुत अवश्य पनि चाहिन्छ सर्भिसको। मुरलीधर बन्ने सोख हुनुपर्छ। टेप पनि मुरलीधर बन्छ। यसले एक्यूरेट मुरली सुनाउन सक्छ। तिमीले सुनाउन सक्दैनौ। त्यसैले के गर्नु पर्छ? अरूको कल्याणको लागि टेप रिकर्ड मेशीन किनेर दिनु पर्छ। यति सबैले सुन्नेछन्, त्यसैले त्यो सबैको फल दिनेवालालाई धेरै मिल्छ। किनेर पनि उसैले दिन्छ जसलाई यसको रहस्यका बारेमा थाहा हुन्छ। यो मुरली सुन्नाले तिमीले राजाई पद पाउँछौ। अरू कसैको भाषण सुन्नाले स्वर्गको मालिक बनिन्छ र? अथवा मनुष्यबाट देवता कहाँ बनिन्छ! यो त फस्टक्लास दान गर्नु हो, जसबाट २१ जन्मको लागि धेरैको कल्याण हुन्छ। टेप रिकर्ड लिएर दिनु वा घर लिएर दिनु कति राम्रो सेवा हो। बच्चाहरूले बसेर सेवा गर्छन्। घर फेरि पनि तिग्रै रहन्छ, त्यसको फल तिमीलाई मिल्छ। त्यहाँ यसको रिटर्नमा ठूला-ठूला महल मिल्छन्। यस्तो समय आउने छ, जहाँ तिमी बच्चाहरूलाई त धेरै घरहरू मिल्छन्। चरणमा झुकिरहनेछन्। घर पनि हामीले के गर्ने? हामीले त केवल सेवा गर्नु छ। घर लिऊ फेरि सितैमा पैसा देऊ। यसरी किन दिने? सौदागर पनि त बाबा पक्का हुनुहुन्छ। सेन्सिबुल सौदागर हुनुहुन्छ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे लक्की सिताराहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) शरीरमा हुँदै सबैबाट नाता तोडेर अशरीरी बन्ने पुरुषार्थ गर्नु छ। बुद्धिबाट सबै कुरा भुल्नु छ।
- २) पुरुषार्थ गरेर सेवाको प्रमाण दिनु छ। मुरली सुन्नु र पढ्नु छ— धारणा गर्नको लागि। एक कानबाट सुनेर अर्को कानबाट निकाल्नु हुँदैन।

वरदानः— निमित्त र नम्रचित्तको विशेषताद्वारा सेवामा फास्ट र फस्ट नम्बर लिने सफलता मूर्त भव

सेवामा अधि बढ्दै गर्दा यदि निमित्त र नम्रचित्तको विशेषता स्मृतिमा रह्यो भने सफलता स्वरूप बन्छौ। जसरी सेवाको भाग-दौडमा होशियार छौ त्यस्तै यी दुई विशेषताहरूमा पनि होशियार बन, यसद्वारा सेवामा फास्ट र फस्ट हुनेछौ। ब्राह्मण जीवनको मर्यादाको रेखाभित्र रहेर, स्वयंलाई आत्मिक सेवाधारी सम्झेएर सेवा गर तब सफलता मूर्त बन्छौ। मेहनत गर्नु पर्दैन।

स्लोगनः— जसले बुद्धिद्वारा सदा ज्ञान रत्नहरूलाई धारण गर्छ ऊ नै सच्चा होलिहंस हो।